

REPUBLIKA SLOVENIJA
**MINISTRSTVO ZA DELO, DRUŽINO,
SOCIALNE ZADEVE IN ENAKE MOŽNOSTI**

DIREKTORAT ZA TRG DELA IN ZAPOSLOVANJE

Štukljeva cesta 44, 1000 Ljubljana

T: 01 369 76 04

F: 01 369 78 32

E: gp.mddsz@gov.si

www.gov.si

Gospodarska zbornica Slovenije

kabinet@gzs.si

Številka: 1001-541/2021/2

Datum: 12. 2. 2021

Zadeva: Pojasnilo v zvezi s tretjim odstavkom 44. člena Zakona o dodatnih ukrepih za omilitev posledic Covid-19 (ZDUOP)

Spoštovani,

v zvezi z vašim dopisom z dne 9. 2. 2021 v katerem prosite za pojasnila v zvezi s tretjim odstavkom 44. člena Zakona o dodatnih ukrepih za omilitev posledic Covid-19 (v nadaljevanju: ZDUOP), Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti (v nadaljevanju: MDDSZ) podaja sledeča pojasnila.

ZDUOP v členih od 39 do 53 ureja začasni ukrep delnega povračila nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo, pri čemer se v 44. členu določa višino delnega povračila nadomestila plače.

Prvi odstavek 44. člena ZDUOP določa, da višina delnega povračila izplačanega nadomestila plače iz 42. člena tega zakona s strani Republike Slovenije znaša 80 odstotkov nadomestila plače in je omejena z višino povprečne mesečne plače v Republiki Sloveniji za mesec oktober 2020. V 80 odstotkov nadomestila plače, ki ga krije Republika Slovenija, je vključeno nadomestilo plače in prispevki za vsa socialna zavarovanja (bruto I). Drugi odstavek določa izjemo od prvega odstavka, in sicer tako, da pod določeni pogoji omogoča, da višina delnega povračila izplačanega nadomestila znaša 100 odstotkov, pri čemer je višina nadomestila še vedno navzgor omejena z višino povprečne mesečne plače v Republiki Sloveniji za mesec oktober 2020 in v katero je vključeno nadomestilo plače in prispevki za vsa socialna zavarovanja (bruto I).

Nadalje pa tretji odstavek 44. člena ZDUOP določa, da je **za čas, ko je delodajalcu zaradi epidemije COVID-19 s predpisi opravljanje gospodarske dejavnosti onemogočeno**, v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena v povračilo nadomestila plače, ki ga krije Republika Slovenija, vključeno nadomestilo plače z vsemi davki in prispevki delodajalca (bruto II) in ne zgolj nadomestilo plače in prispevki za vsa socialna zavarovanja (bruto I).

Navedeno pomeni, da je tudi v primeru iz tretjega odstavka 44. člena višina povračila izplačanega nadomestila plače navzgor omejena z višino povprečne plače v Republiki Sloveniji za mesec oktober 2020, saj omenjena določba uzakonja zgolj možnost, da ko je opravljanje dejavnosti onemogočeno s predpisi, delodajalec dobi povrnjene tudi prispevke delodajalca (bruto II).

Da je delodajalcu opravljanje dejavnosti onemogočeno, mora torej izhajati iz predpisa (npr. odloka Vlade Republike Slovenije). V kolikor s predpisom opravljanje dejavnosti ni onemogočeno, delodajalec do povračila nadomestila skladno s tretjim odstavkom 44. člena ni upravičen.

MDDSZ pojasnjuje, da določba tretjega odstavka 44. člena ne določa, da mora biti opravljanje dejavnosti onemogočeno v celoti, kar pomeni, da je lahko onemogočeno tudi delno. Če je opravljanje dejavnosti v polnem (običajnem) obsegu onemogočeno, je torej delodajalec za delavce, ki so iz poslovnih razlogov na čakanju in jim je hkrati opravljanje dejavnosti v kateri so zaposleni onemogočeno s predpisom, lahko upravičen do povračila izplačanega nadomestila plače v višini bruto II. Navedeno pomeni, da se v primeru, da je opravljanje dejavnosti onemogočeno, hkrati pa so dovoljene izjeme (npr. osebni prevzem ali dostava hrane in pijače, prodaja zgolj B2B), še vedno šteje, da je delodajalcu opravljanje dejavnosti v polnem oziroma običajnem obsegu onemogočeno s predpisom in zato lahko za delavce, ki so zaposleni v tej dejavnosti in so na začasnem čakanju na delo, uveljavlja povračilo v višini bruto II.

Pri odločanju se ne bo upoštevala zgolj glavna dejavnost, ki jo delodajalec opravlja, temveč vse dejavnosti, pri čemer je pa pogoj, da je delavec v tej dejavnosti dejansko zaposlen in bi, če opravljanje dejavnosti s predpisom ne bi bilo onemogočeno, dejansko opravljal delo v tej dejavnosti. Navedeno npr. pomeni, da v kolikor delodajalec opravlja dejavnost gostinstva in trgovine, za delavce v trgovini povračila nadomestila plače v višini bruto II ne more uveljavljati, lahko pa za delavce, ki so zaposleni v dejavnosti gostinstva (če opravljanje dejavnosti trgovine ni onemogočeno s predpisom ali pa gre za trgovino z živili, opravljanje gostinske dejavnosti pa je).

Morebitne druge omejitve, ki izhajajo iz varnostnih razlogov zaradi razglašene epidemije COVID-19 in bi sicer lahko vplivale na obseg poslovanja (npr. omejeno število oseb, ki so lahko naenkrat v trgovini ali prepoved prodaje določenih izdelkov), se ne upoštevajo. V okviru tretjega odstavka 44. člena ZDUOP je za odločanje namreč pomembno zgolj ali je opravljanje dejavnosti s predpisom onemogočeno ali ne.

Delodajalci bodo ob oddaji zahtevka za povračilo nadomestila, s katerim Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje posredujejo potrebne podatke za povračilo nadomestila, izpolnili tudi izjavo, da jim je bilo v navedenem mesecu s predpisi onemogočeno opravljanje gospodarske dejavnosti in zato za delavce, ki so zaposleni v tej dejavnosti, uveljavljajo povračilo nadomestila plače skupaj s prispevki delodajalca – bruto II. Navedeno bo omogočeno ob oddaji zahtevkov za mesec februar. Zahtevki bo omogočal uveljavljanje povračila v višini bruto II tudi le za del meseca ali le za del delavcev na začasnem čakanju na delo; kadar je bilo opravljanje dejavnosti s predpisom onemogočeno le del meseca ali pa le delu delavcev (npr. pri delodajalcih, ki opravljajo več dejavnosti).

Zaradi jasnosti MDDSZ opozarja, da se ZDUOP uporablja od 1. 2. 2021 dalje, kar pomeni, da za obdobje pred 1. 2. 2021 ni mogoče uveljavljati povračila izplačanega nadomestila plače v višini bruto II, ne glede na to ali je bilo opravljanje dejavnosti s predpisom onemogočeno.

Ob tem MDDSZ nadalje opozarja, da so, ne glede na zgoraj navedeno, do ukrepa upravičeni tisti delodajalci, ki jim bodo po njihovi oceni prihodki v letu 2021 zaradi epidemije ali posledic epidemije upadli za več kot 20 odstotkov glede na leto 2019 oziroma 2020. Če niso poslovali v celotnem letu 2019, 2020 oziroma 2021, so do ukrepa upravičeni tudi tisti delodajalci, ki so se jim po njihovi oceni povprečni mesečni prihodki v letu 2021 zaradi epidemije ali posledic epidemije znižali za več kot 20 odstotkov glede na povprečne mesečne prihodke v letu 2019, 2020 oziroma 2021 (tretji odstavek 39. člena ZDUOP). MDDSZ pojasnjuje, da navedena določba pomeni, da se bo primerjava prihodkov v letu 2021 opravila tako s prihodki v letu 2019, kot s prihodki v letu 2020. Pogoj upada prihodkov za več kot 20 % ne bo izpolnjen edino v primeru, če delodajalcu prihodki v letu 2021 ne bodo upadli v zahtevani višini v nobenem od primerjanih let. Če bodo torej delodajalcu prihodki v letu 2021 v primerjavi z letom 2019 upadli za več kot 20 %, v primerjavi z letom 2020 pa ne, ali obratno, bo pogoj upada prihodkov po citirani zakonski določbi kljub temu izpolnjen. Izpolnjen bo seveda tudi v primeru, če bodo delodajalcu prihodki v letu 2021 upadli za več kot 20 % tako v primerjavi z letom 2019 kot z letom 2020. Ta pogoj pa se ne ugotavlja po posameznih dejavnostih, ki jih zavezanec opravlja ali na ravni posamezne poslovne enote, temveč se upošteva poslovni subjekt kot celota.

S spoštovanjem.

Pripravila:
Nuša Meško
Podsekretarka

Mojca Pršina
v.d. generalne direktorice

Mag. Gregor Greif
Vodja Sektorja za zaposlovanje

Vročiti:
- naslovníku, elektronsko